

Hellen Rinell
13 Hunan Road
T s i n g t a o.
Shantung. China.

Göteborg den 16 maj 1948.

Nr 241.

Käraste min lillasyster!

Den 27/4 avslutade jag brev nr 240 som var på 4 ark och adresserat som ovan. Jag kanske om igen skall nämna att nr ~~240~~ 238 var adresserat till Yokohama med avs. Rinell, Kiaohsien.

Måndagen den 10 ds började jag arbeta halvtid, d.v.s. mellan 9-1. På tisdag sätter jag in för fullt. Det går nog bra. 21 Mars - 10 maj är en lång vilotid. Men det är som jag brukar säga att en del människor kan inte få vila utan att dom blir sjuka. Doktorn tyckte onsdagen den 5:te ds, då jag var hos honom att denna vila hade gjort oerhört gott. Det förefaller mej som om han utnyttjat denna möjlighet att få mej att stanna hemma och vila. Kommer så därtill att dom på kontoret ordnat det så att arbetet var framme då jag kom tillbaka. Det var alltså ingenting som låg efter. Det har jag aldrig varit med om förr och var mycket tacksam. Och när direktör Borgvall var ute en dag så sa han att nu skulle fröken ta det lugnt och försiktigt och inte överanstränga sej. Å de va ju snällt.

I dag efter förm.-predikan följde Kajsa Persson och Curt och Anna-Greta Backman med mej hem och vi drack kaffe på balkongen. Det var första gången i år. Här har ju varit förfärligt varmt redan i april, men jag har inte varit så frimodig då det gällt att sitta på balkongen.

Ebba Ingesson ligger sedan någon tid på KK 2 för äggvita. Det är en högst allvarlig sak och det ansågs att hon skulle ligga där tills barnet kom, vilket skulle ske någon gång före mitten av juni tror jag. I dag ha vi fått veta att fostret har dött. Och dom menar visst att dom ska försöka få det att gå den naturliga vägen i stället för att gripa till kejsarsnitt. Stackars Ebba och stackars Elis. Ebba låg först hemma några dagar men när hon sedan gick till sjukhuset för kontroll fick hon inte gå hem igen. Då var äggvitan uppe i över 10 - räknas det i %? - och när jag var uppe och hälsade på henne 8 dar i går var den nerå i 1,8. Det lät ju bra. Men så tillkamm detta att fostret dött.

Du känner väl Milgerd Nordgren, Märta's systerdotter som är röntgensköterska på Jubileumskliniken? Hon fick för några veckor sedan ett slag i huvudet av en maskin på röntgen, vilket renderade henne en svår hjärnskakning. Jag var uppe och hälsade på henne - hon ligger hemma - 8 dar i tisdags. Följande dag for hon till doktorn och röntgade huvudet. Då upptäckte dom en spricka på skallen. Hon ligger alltså än. Just nu ringde jag henne och hon vet knappast om hon är bättre. Så fort hon reser sej värker hennes huvud. Det gör en så ont att se Milgerd så där svag. Hon är en människa som annars ständigt tänker på andra.

I tisdags förm. kom Sarah och Oskar Andersson hem efter en 10-årsperiod i Kongo. De anlände med Burgundia från Antwerpen. På onsdagens kväll hade vi välkomstmöte i Linnékyrkan, gemensamt för Gbgs församlingarna. Dom bodde hos Kalle Solberg. Och på onsdag var Börjessons och Lisa och David och Olle och jag ditbjudna på middag. Där läste jag upp ditt brev, som kommit till Stockholmsgatan samma morron. Tack ska du ha för brevet. Det var en skickelsediger resa ni hade. Punkt och slut om de!

I morse ringde församlingssystemen i Betania, Stockholm, som var på genomresa i Göteborg, och hälsade från syster Märta på Bethelhemmet. Hon sa att Märta läser engelska 2 gånger i veckan, för hon skall resa till Amerika i juli. Det är någon patient på hemmet, som visst vill ha sällskap över, om jag fattade saken rätt. Det är nog inte så lyckligt med Märta på Bethelhemmet och hon griper kanske detta tillfälle att komma därifrån. Många vittna om att det inte är bra som det är där uppe. Mot en annan är hon ju så alldeles förtjusande, så man har ju för egen del ingenting att säga. Men jag, som bara varit där en och annan gång, har känt att atmosfären inte varit god. Ungdomarna som gått elever har nog inte haft det så bra. Det går åt en större personlighet än Märta att sköta den uppgiften. Och att handskas med såväl med patienterna som med flickorna kräver mycket mer än vännen Märta kan prestera.

För ett par tre veckor sedan ~~xxxxx~~ ringde Lyddan Schenlund och frågade om hon fick komma upp och hälsa på mej. Ja välkommen. Jag ska komma upp med något som är så bra och som du ska dricka antingen du vill ha det eller inte. Hon kom med en burk honung och en påse torkade nypon. Det skulle alltså bli nyponthé med honung och det är så bra för blodet och f. ö. bra mot trötthet. Så nu dricker jag det varje kväll och har just nu varit i köket och kokat en thékopp av den ganska goda drycken.

I går kom ett paket från U.S.A. Jag har inte öppnat det än för jag kunde inte ta hem det i går. Det är tjustigt me sånna paket. Åh, vad jag tycker att det är roligt att ha tillgång på kaffe. Dels behöver jag själv lite stimulans och dels är det så roligt att få bjuda på lite kaffe och inte behöva vara så snål med börnorna.

I dag är det annandag pingst och den 17 maj. Och så är det vår Linnéas begravningsdag. För 31 år sen hände det att våran lilla tös gjorde sin himmelfärd.

Må. är nu halv 11. Jag har varit ute och hämtat mjölk till Lisa, David och hon är i Vårgårda för att skaffa sej sommarvärelse. Dom blir där grannar till Ruth och Gunnar Lindblad, som skaffat dom de här sommarnöjet. På middagen kommer dom hem för att möta Signild och Jösse, som skall gästa dom under denna vecka. Och jag skall tillsammans med dom till Lisa på s t o r middag. Jag tycker att det är så roligt att Jösse och hans lilla Signild kan få komma ut ett tag. Lisa och jag har bjudit dom på resan. Dom kan inte ha några pengar över till nöjesresor. Bara Jösses mediciner går till omkring 400:- kr. pr år. Och Signilds svaga hälsa kostar nog också mycket pengar. Och så är jag så glad att Lisa och hennes bror få träffas och tala med varandra. Först var det meningen att Signild skulle ligga hos mej och Jösse bland David och Olle i domses rum. Men så har David "hyrt" rum med radio och telefom på Stockholmsgatan 40. Och Olle ligger hos Royseman. Sängen kommer från Meijerbergsgatan. Och så får familjen G, eget rum. Och det var ju bra.

Det var så sant! I går kväll ringde jag Milgerd och hälsade på henne. Hon har tel. vid sängen. Jaså, det har jag visst sagt. Men hon hälsade dej så kärt. Hon nästan trodde att du kanske kom ihåg henne. ??

Vi ha en strålande pingst! Syrenerna blommar och allt annat är i sitt flor. Solen gassar på min balkong. Och jag har det så ljuvligt sååå i den lägenhet som Hella har skaffat mej. Tack ska hon ha.

Kl. är strax 20 och jag har kommit hem från Meijerbergsgatan 2 B där jag intagit en förnämlig middag bestående av spenatsoppa, oxstek och nougatglass. Lite senare kom alla mina syskon och deltog i vårt kaffe drickande. Signild och Jösse ha alltså kommit. Men Jösse hade så sent som i torsdags en hjärtattack, vilken inte riktigt hade släppt än. Doktorn hade visserligen lovat honom att resa. Men han har legat på Olles bädd allt sedan dom kom med 15-tåget med undantag av middagen, då han satt vid bordet. Ett helt medicinskåp hade dom med sej. Men glada var dom att ha fått komma ut ett tag. Så de tusende hälsningar åtte

Hellen Rinell